

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Eorumdem ad imperatorem epistola, qua illum de suis actis, deque causa
quae Antiocheni episcopi aduentum remorata fuerat, certiorem reddunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.
Episola h̄i πώλιν τοῖς ὑπὸ βα-
σιλέα· διὰ τῆς ἐμεύσασαν τὸ παρ-
αίρεις τοντόθεντα, καὶ τὸ
αἰτίου τῆς βερέδοις τῆς ἀφί-
ξεως τῆς Αντιοχείας Ἐπικό-
που.

Eorumdem ad imperatorem epi-
stola, qua illum de suis artis,
deque causa quae Antio-
cheni episcopi aduentum re-
morata fuerat, certiorem
reddunt.

ΤΟΙΣ διστάσιν ώμῳ κελυθέν-
τις γράμματι, καπελόσολην τὸ
Εφεσιων μητρόπολιν, ἐν βρούμη πά-
σιν συγχύσας καὶ ἐμφυλίου πολέ-
μου γέμοντα τὸ ἐκκλησιατικὸν τοφ-
γματα, Κυρίλλου τὸν Αλεξανδρέας
καὶ Μέμνονος συμφερέαμδράν, ἐ-
πλήθος ἀγροικὸν σωματειστῶν,
καὶ μήτε τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς τὴν πα-
νήγειραν Ἐπιπλέσαι συγχωροτά-
πων, μήτε τὰς ἐστερεαὶς ή τὰς ἐω-
δινας λειτουργίας· τοῖς δὲ πόνοις
καὶ τὰς ἀγίας ἐκκλησίας, καὶ τὰς ἀγία-
μδρόντα δόποικοτάπων, καθ' ἐα-
στὸν δὲ σωὶς αἱτηθεῖσιν ἵστοι
τῶν σωματειστῶν, καὶ μυεία πα-
ρείνομα ἐργασαμδράν, καὶ τοὺς τὴν
ἀγίων πατέρων κανόνας, πέπει τὸ ώμέτε-
ρε τοποτάπων διαστόρματα· καὶ ταῦ-
τα τῆς μεγαλεπεπεσατού κύριον τὸν
Κανδιδιανόν, τῆς τοῦ διδούτης
Φιλοχείσου κορυφῆς δόποιαλέντος,
παρεῖχυσαντος αὐτοῖς τὸν ἐβράφως
καὶ ἀγράφως, αἰδαμένας τὸν πατέ-
ρα ἀφικνεμδρόντος ἀγιωτάποις Ἐπι-
σκόποις, καὶ τόπει κοιτὴ τὸ σωματει-
ρας διστάσιας· καὶ αὖτε τὸν Κυρίλλα τὸν
Αλεξανδρέας Ἐπισείλαντός μοι τῷ
τὸν Αντιοχέων, τοῦδε δύο ημετρῶν τὸ γε-
νομδρόν τὸν αὐτὸν σωματειρίς, ὡς οὐ σω-
οδος πᾶσαι αἰαμδρόν με τὸ φρούριον.
διὸ αὖτοις τὸν τοφερομδρόν
Concil. Tom. 5.

V X T A piarum literarum
vestrarum præscriptum ad E-
phesiorum metropolim deueni-
mus; & confusionibus, intesti-
noque bello res ecclesiasticas op-
pletas esse comperimus: quando-
quidem Cyrilus Alexandrinus,
& Memnon Ephesius, satellitio
comparato, magna que agrestium
hominum multitudine coacta,
ne sanctæ quidem Pentecostes fe-
stum celebrare, matutinave aut
vespertina officia obire permis-
runt. Ac præter hæc, sanctas et
iam ecclesiæ, sanctasque marty-
rum ædes nobis præcludentes,
ipſi cum quibusdam in errorem
illorum abductis inter se conse-
fum instituerunt; sanctorumque
patrum Canonibus, vestrisque
decretis proculatis, sexcenta
scelerum exempla ediderunt: Nullum im-
pietatis, sed multa pietati
exempla ediderunt.
cum tamen magnificissimus
comes Candidianus a Christi a-
mante celsitudine vestra missus,
& scripto, & verbis quoque illis
denuntiasset, ut sanctissimorum
episcoporum undecimum adue-
nientium præsentiam expecta-
rent, ac tum demum iuxta pietati-
s vestræ literas communiter Sy-
nodum celebrarent. Sed & ipse
quoque Cyrilus Alexandrinus
biduo ante habitum ab ipsis con-
fessum illum, scripsicerat ad me
Antiochenum episcopum, quod
vniuersa Synodus meum aduen-
tum præstolabatur. Propter hæc
ergo vtrumque, Cyrilum in-
mentum est
D d d i j

quam & Memnonem exauctora-
uimus, & ab omni ecclesiastica
functione amouimus: reliquos
vero huius iniquitatis corum so-
cios excommunicationi subieci-
mus, donec capita, quæ Cyrillus
Apollinarii, & Eunomii, & Arii
peruersis dogmatibus plena euil-
gauit, abiiciant & anathemati-
zent, ac iuxta pietatis vestrae de-
cretum communiter nobiscum
confessum celebrent, controuer-
siasq; qua conuenit diligentia &
quiete vna nobiscum discutiant,
& pium sanctorum patrum do-
gma confirment. Quod vero tar-
dius aliquanto aduenerim, aliud
causa fuit. Nam si terrestris iti-
neris interuallum (terra enim ve-
nimus) pietas vestra spectauerit,
magna profecto celeritate nos i-
ter hoc confecisse comperiet: si-
quidem quadraginta mansiones
ge distat An-
tiochia ab E-
pheso, quar-
cum lic per-
fundere co-
natur.

peragrauimus, nulla vnquam a
progrediendo relaxatione vii,
quemadmodum Christo dilecta
vestra maiestas ex earum ciuita-
tum incolis, per quas iter fecimus,
facile intelligere potest. Fames
præterea, quæ Antiochenam ci-
uitatem vehementer afflit, &
quotidianæ populi perturbatio-
nes, & ingens præter tempus vis
imbrium, quæ torrentibus inun-
dantibus in discrimen ciuitatem
adduxerat, non paucos quoque
dies in supradicta ciuitate nos de-
tinuerunt.

*Epistola Ioannis Antiocheni, ce-
terorumque qui cum ipso erant,
ad clericum Constantino-
politanum.*

INTELLEXIT haud dubie
pietas vestra iniquas temera-
riasque Cyrilli Alexandrini, Me-

naðiñorðr, Kύειλον ἡ Μέριον
να, ἡ πάσις ὑπεριστάσική λεῖσηρ-
γίας ἀλοτείος πεποιήκαμδυ. Σὺ
δὲ λοιποὶ, σὺ ταῦτα τῆς παραρο-
μίας αὐτοῖς κοινωνίσατες, ἀλιω-
νήτοις πεποιήκαμδυ, ἔως αὖ τὸ κα-
φάλαια τὸ σῆρα Κυείλου ὅπερι
φέντε, τῆς Απολιναίου, ἡ Ευο-
μίου, ἡ Αρέιου κακοδεξίας γέμοντα,
ἐπεδάλωσι. Εἰ διάδεμα πονος, ἡ καὶ
τὸ τῆς ὑμετέρας διστοίας γερμα-
νονή στὸ ἥμιν σωματοθεστες, πον-
χως ἡ ἀκρίβειας τὸ τε ζητήματος
ἥμιν ιδωσι, ἡ τὸ διστοίας ἥμιν πε-
ρεν βεβαγώσωσι δόγμα. οὐδὲ τῆς
ἥμιν βερεδυπτος ἵσω ὑμέρην διστοί-
α, ὡς τερψ τὸ χερούλων διστοία
τῆς ὁδος· οὐδὲ γῆς τὸ ἥμιν ὡς ὁδος γε-
νήσκεται· σφόδρα ἐπεταχειώδη.
πεπαρθεινοτα τὸ μονας αἰδιδοσιμη,
μιδεμιας αἴσκωχης καὶ τὸν πορεια
διστοίασσεν· ὡς ἔξειν ὑμέρη
φιλοχεισια βασιλεία σῆρα τὸ τη
καὶ τὸν ὁδὸν πόλεις οἰκοιώτων μα-
θῶν. τερψ δὲ τούτοις καὶ ὁ λιμενικὴ
τὸν Αντιόχειαν φύρομεν, ἡ αἱ τε
κατάστηματα τερψ τερψ τὸ ἥμιν,
καὶ ἡ * σῆρα τὸ κυρον σφόδροτα *
φύρομεν ἐπομέσεια, ἡ καὶ νίνδων
τὸ τὸν χαμαρρών ἐπιτζαχε τὸ πόλεις,
ἐκ ὀλίγας ὑμέρας ὑμᾶς εἰς τὸν τερ-
ερημόνων ἐπεργε πόλιν.

Επιστολὴ Ιωάννου Θησούποτου Αν-
τιοχείας, ἡ τὸν οὐαί ἀπει, τερψ
τὸ Κωνσταντινουπόλεως
κλῆρῳ.

ΕΓΝΩ που πάντας ὑμέρην διλά-
τεια τὸ ἀδίστηνος καὶ σῆραμεν
τὸ Κυείλου τὸ Αλεξανδρέως, ἡ